

DECIZIA NR. 10015/22.01.2019

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. X S.R.L. Iași,

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală-Biroul Vamal de Interior Timiș sub nr.X, iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală-Biroul Vamal de Interior Timiș, prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR_REG/X, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, cod unic de înregistrare RO X, număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului Iași JX, cu sediul în municipiul Iași, Șoseaua X nr.X, etajX, Biroul X, județul Iași, administratorX, prin împuternicit X în baza Procurii speciale autentificată sub nr.X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X, emisă în baza Procesului verbal de control nr.X de către Biroul Vamal de Interior Timiș din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală.

Obiectul contestației îl constituie taxa pe valoarea adăugată în sumă de **Slei**.

Petenta mai solicită și recalcularea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul Declarației vamale de import X în conformitate cu documentele de achiziție, precum și restituirea garanției în sumă de Slei achitată cu OP nr.X.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, respectiv data de **08.04.2019**, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă la dosarul cauzei, și data depunerii contestației, respectiv **14.05.2019**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală-Biroul Vamal de Interior Timiș sub nr.X.

Contestația este semnată de către doamna X, în calitate de împuternicit.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține

I. S.C. X S.R.L. Iași formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X și a Procesului verbal de control nr.X, emise de către Biroul Vamal de Interior Timiș din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală, susținând următoarele:

În baza Contractului comercial din data de 20.12.2018, a Ofertei nr.X și a Comenzii nr.X, societatea a importat din Republica Moldova, de la furnizorul X S.R.L., un stoc de bomboane de ciocolată, umplute, fără alcool, la valoarea de S euro, conform facturii nr.X. La momentul vămuirii, Biroul Vamal de Interior Timiș a amânat determinarea definitivă a valorii în vamă pentru “bomboane de ciocolată umplute, fără alcool”, conform Declarației vamale de import X și i-a comunicat faptul că poate ridica mărfurile din vamă, doar cu condiția constituirii unei garanții, în cuantum de S lei. Această garanție a fost constituită de către societate în data de 28.12.2018.

Prin adresa nr.X emisă de Biroul Vamal de Interior Timiș, ca urmare a deciziei de amânare a determinării definitive a valorii în vamă, societății i s-a solicitat să prezinte documentele aferente cumpărării produselor, care să dovedească realitatea și exactitatea valorii declarate în vamă.

Petenta a răspuns acestei solicitări, prin adresa înregistrată la Biroul Vamal de Interior Timiș din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală sub nr.X, indicând că valoarea bomboanelor de ciocolată, umplute, fără alcool care reiese din factura nr.X este cea exactă și reală. Petenta a mai precizat în această adresă că activitatea de comerț desfășurată se bazează pe principiul de destocaj, având ca obiectiv principal achiziția de loturi de produse tip solduri, care sunt comercializate în cantități mari și la o valoare minimă pe piață. La această adresă, societatea a anexat o serie de documente care demonstrează cheltuielile efectuate cu mărfurile aferente Declarației vamale de import X, inclusiv dovada plății acestor cheltuieli.

Petenta a mai precizat că nu poate furniza factura de transport sau pentru o eventuală asigurare a produselor în cauză, deoarece aceste obligații au fost în sarcina vânzătorului, deci, practic, cheltuielile respective au fost incluse în prețul mărfii, iar la momentul transmiterii răspunsului nu vânduse marfa, deci nu deținea actele de revânzare pe care autoritatea le solicitase.

Societatea susține că, cu toate că a transmis către Biroul Vamal de Interior Timiș toate documentele solicitate, acesta a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X și Procesul verbal de control nr.X, prin care s-a stabilit încasarea din garanția constituită a sumei de Slei.

Având în vedere cele de mai sus, petenta susține că nu se impunea stabilirea din oficiu a valorii în vamă, această decizie putând fi luată doar în situația în care valoarea nu putea fi stabilită conform art.70 din Regulamentul (UE) nr.952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii. Or, în cazul de față, valoarea în vamă a fost dovedită cu factura nr.X.

Astfel, petenta susține că, potrivit Regulamentului, valoarea în vamă este valoarea de tranzacționare, iar stabilirea din oficiu a acestei valori se poate face numai dacă sunt informații insuficiente despre valoarea de tranzacționare.

Contestatoarea afirmă că Biroul Vamal de Interior Timiș a stabilit din oficiu, în mod direct valoarea produselor, la suma de S lei, pe baza informațiilor conținute în baza de date a autorității vamale, și nu conform declarației vamale și documentelor doveditoare prezentate de aceasta.

Societatea mai susține că a transmis autorității vamale toate documentele solicitate, care se aflau în posesia ei la data solicitării, precizând că produsele nu fuseseră puse în vânzare la acea dată și indicând faptul că operațiunile comerciale priveau stocuri mari de produse, cu valori mai mici decât valoarea bunurilor tranzacționate în mod curent. În acest caz, prețul mai mic decât prețul uzitat se datorează și faptului că produsele se aflau spre finalul perioadei de valabilitate, iar vânzătorul avea interesul să valorifice într-un termen cât mai scurt stocul de bunuri (termen de expirare 31.01.2019).

Deși a indicat aceste lucruri în adresa înregistrată la Biroul Vamal de Interior Timiș din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală sub nr.X, organele vamale nu au ținut seama de ele, acestea luând decizia de a reține suma de Slei din garanția depusă, concluziile fiind bazate exclusiv pe propriile prezumții, sub pretextul insuficienței documentației.

Faptul că autoritatea vamală motivează că *“suspiciunile întemeiate privind valoarea de tranzacție declarată nu au fost eliminate”*, nu poate reprezenta un argument pertinent și concludent că valoarea bunurilor nu se poate stabili conform documentelor puse la dispoziție.

Ca urmare, petenta solicită: anularea în totalitate a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X și a Procesului verbal de control nr.X, emise de Biroul Vamal de Interior Timiș, recalcularea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul Declarației vamale de import X în conformitate cu documentele de achiziție, precum și restituirea garanției în sumă de Slei achitată cu OP nr.X.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X, emisă în baza Procesului verbal de control nr.X de către Biroul Vamal de Interior Timiș din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală, organele vamale au stabilit în sarcina **S.C. X S.R.L. Iași** obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Slei, stabilită astfel:

În data de 28.12.2018, **S.C. X S.R.L. Iași** a depus declarația vamală de punere în liberă circulație X, prin reprezentantul în vamă S.C. X S.R.L., pentru Bomboane de ciocolată umplute, fără alcool, tip Chocolate Mini Elegant, Chocolate Elegant, Chocolate Mini Nuga, Chocolate Nuga, Chocolate Mini 5 minute, Chocolate 5 minute, în condițiile de livrare DDP X, în valoare de S euro, cu origine declarată Republica Moldova.

Mărfurile au fost declarate în baza facturii externe emise de către X S.R.L. nr.X, în valoare de S euro, declarației vamale de tranzit T1 X, declarației de export din Republica Moldova X, contractului comercial din data de 20.12.2018, buletinelor de analiză.

La controlul documentar, organele vamale au constatat că valorile de tranzacție ale celor X cutii de bomboane de ciocolată umplute, fără alcool, tip Chocolate Mini Elegant, Chocolate Elegant, Chocolate Mini Nuga, Chocolate Nuga, Chocolate Mini 5 minute, Chocolate 5 minute sunt extrem de scăzute (S euro/kg) comparativ cu cele ale unor mărfuri similare importate și cu cele existente în bazele de date ale autorității vamale (aprox.S euro/kg).

Această situație a dus la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, în conformitate cu prevederile alin.(3) și (4) ale art.1 din Hotărârea Guvernului nr.973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă, cu modificările și completările ulterioare, această hotărâre fiind comunicată importatorului cu adresa nr.X. Prin aceeași adresă, importatorul a fost înștiințat că poate ridica mărfurile din vamă, cu condiția să furnizeze autorității vamale o garanție în cuantum de S lei, garanție care a fost instituită în aceeași zi, mărfurile primind liber de vamă.

În data de 19.01.2019, cu adresa nr.X, înregistrată la organul vamal sub nr.X, importatorul a solicitat să se determine valoarea definitivă a valorii în vamă a bunurilor importate luând în considerare documentele anexate, la prețul de vânzare al produselor conform declarației vamale de import și restituirea garanției în cuantum de S lei. Au fost anexate cererile, suplimentar documentelor aflate la declarația vamală de import următoarele documente: Contract comercial din 20.12.2018, oferta nr.X, extras de cont-dovada plată marfă, extras de cont furnizor-dovadă plată marfă, declarația de export din Republica Moldova. Nu au fost depuse documente de revânzare pe piața internă deoarece marfa nu fusese vândută până la data solicitării și nici documente de transport (factura) deoarece aceste cheltuieli au fost suportate de furnizor, care nu a fost de acord să transmită aceste informații.

Analizând documentele suplimentare transmise de importator organelor vamale, suspiciunile întemeiate privind valoarea de tranzacție declarată nu au fost eliminate și, în conformitate cu prevederile art.140 alin.(2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 din 24 noiembrie 2015 (Regulamentul vamal unional-UCC IA) s-a decis că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu art.70 alin.(1) din regulamentul (UE) nr.952/2013 din 9 octombrie 2013 (Codul vamal unional-UCC). Urmare a interogării bazei de date a autorității vamale, stabilirea valorii în vamă a fost realizată conform art.74 alin.(2) lit.b) UCC, art.144 UCC IA pe baza valorii de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează ajustată conform art.71 alin.(1) UCC prin adăugarea cheltuielilor de transport până la locul de descărcare.

Astfel, a fost stabilită valoarea în vamă a mărfurilor importate ca fiind de S lei, formată din valoarea EXW a mărfii de S euro/kg, ajustată cu cheltuielile de transport în valoare de S euro (S USD/km x 825 km) la cursul de schimb valutar de S lei/euro (S lei/USD) stabilit pentru luna decembrie 2018 și folosit de autoritatea vamală. Drepturile vamale datorate în vamă reprezentând TVA în cotă de 9% sunt stabilite în cuantum de S lei, din care a fost plătită suma de S lei prin declarația vamală, diferența de S lei urmând a fi reținută din garanția instituită în sumă de S lei. Restul sumei garantate de S lei va fi restituită.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este dacă S.C. X S.R.L. Iași datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă importului de bomboane de ciocolată umplute, fără alcool din Republica Moldova, în condițiile în care organele vamale au constatat că valorile de tranzacție ale acestora sunt extrem de scăzute comparativ cu cele ale unor mărfuri similare importate și cu cele existente în bazele de date ale autorității vamale.

În fapt, în data de 28.12.2018, **S.C. X S.R.L. Iași** a depus declarația vamală de punere în liberă circulație X, prin reprezentantul în vamă S.C. X S.R.L. X, pentru Bomboane de ciocolată umplute, fără alcool, tip Chocolate Mini Elegant, Chocolate Elegant, Chocolate Mini Nuga, Chocolate Nuga, Chocolate Mini 5 minute, Chocolate 5 minute, în condițiile de livrare DDP X, în valoare de S euro, cu origine declarată Republica Moldova.

Mărfurile au fost declarate în baza facturii externe emise de către X S.R.L. nr.X, în valoare de S euro, declarației vamale de tranzit T1 X,

declarației de export din Republica Moldova X, contractului comercial din data de 20.12.2018, buletinelor de analiză.

La controlul documentar, organele vamale au constatat că valorile de tranzacție ale celor 3.732 cutii de bomboane de ciocolată umplute, fără alcool, tip Chocolate Mini Elegant, Chocolate Elegant, Chocolate Mini Nuga, Chocolate Nuga, Chocolate Mini 5 minute, Chocolate 5 minute sunt extrem de scăzute (S euro/kg) comparativ cu cele ale unor mărfuri similare importate și cu cele existente în bazele de date ale autorității vamale (aprox.2 euro/kg).

Această situație a dus la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, în conformitate cu prevederile alin.(3) și (4) ale art.1 din Hotărârea Guvernului nr.973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă, cu modificările și completările ulterioare, această hotărâre fiind comunicată importatorului cu adresa nr.X. Prin aceeași adresă, importatorul a fost înștiințat că poate ridica mărfurile din vamă, cu condiția să furnizeze autorității vamale o garanție în cuantum de S lei, garanție care a fost instituită în aceeași zi, mărfurile primind liber de vamă.

În data de 19.01.2019, cu adresa nr.X, înregistrată la organul vamal sub nr.X, importatorul a solicitat să se determine valoarea definitivă a valorii în vamă a bunurilor importate luând în considerare documentele anexate, la prețul de vânzare al produselor conform declarației vamale de import și restituirea garanției în cuantum de S lei. Au fost anexate cererile, suplimentar documentelor aflate la declarația vamală de import următoarele documente: Contract comercial din 20.12.2018, oferta nr.X extras de cont-dovada plată marfă, extras de cont furnizor-dovadă plată marfă, declarația de export din Republica Moldova. Nu au fost depuse documente de revânzare pe piața internă deoarece marfa nu fusese vândută până la data solicitării și nici documente de transport (factura) deoarece aceste cheltuieli au fost suportate de furnizor, care nu a fost de acord să transmită aceste informații.

Analizând documentele suplimentare transmise de importator organelor vamale, suspiciunile întemeiate privind valoarea de tranzacție declarată nu au fost eliminate și, în conformitate cu prevederile art.140 alin.(2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 din 24 noiembrie 2015 (Regulamentul vamal unional-UCC IA) s-a decis că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu art.70 alin.(1) din Regulamentul (UE) nr.952/2013 din 9 octombrie 2013 (Codul vamal unional-UCC). Urmare a interogării bazei de date a autorității vamale, stabilirea valorii în vamă a fost realizată conform art.74 alin.(2) lit.b) UCC, art.144 UCC IA pe baza valorii de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează ajustată conform art.71 alin.(1) UCC prin adăugarea cheltuielilor de transport până la locul de descărcare.

Astfel, a fost stabilită valoarea în vamă a mărfurilor importate ca fiind de S lei, formată din valoarea EXW a mărfii de S euro/kg, ajustată cu cheltuielile de transport în valoare de S euro (S USD/km x 825 km) la cursul de schimb valutar de S lei/euro (S lei/USD) stabilit pentru luna decembrie și folosit de autoritatea vamală. Drepturile vamale datorate în vamă reprezentând TVA în cotă de 9% sunt stabilite în cuantum de S lei, din care a fost plătită suma de S lei prin declarația vamală, diferența de S lei urmând a fi reținută din garanția instituită în sumă de S lei, restul sumei garantate de S lei fiind restituită.

În drept, sunt incidente prevederile art.1, art.2, art.3 și art.7 din Hotărârea Guvernului nr.973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

„Art.1-(1) Determinarea definitivă a valorii în vamă se amână potrivit prevederilor [art. 57](#) alin. (4) și (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în următoarele situații:

a) când este necesară ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit conform art. 8 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin [Legea nr. 133/1994](#), cu modificările ulterioare, denumit în continuare acord, iar la momentul punerii în liberă circulație nu pot fi prezentate documente concludente care să permită determinarea cu exactitate a sumei de ajustat;

b) când prețul plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil a nu include toate plățile efectuate ori de efectuat ca o condiție a vânzării mărfurilor puse în liberă circulație de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;

c) în orice alte situații în care pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, referitoare la exactitatea și realitatea valorii declarate.

(2) Atunci când, la momentul efectuării formalităților de punere în liberă circulație, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea [art. 1](#) din acord, chiar dacă s-ar proceda la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, biroul vamal va aplica prevederile [art. 2](#) - 7 din acord, în ordinea prevăzută de acesta, valoarea în vamă astfel determinată având caracter definitiv.

(3) Amânarea determinării definitive a valorii în vamă este dispusă de șeful biroului vamal sau de agenții vamali desemnați de acesta prin ordin de serviciu, în urma analizării documentelor anexate la declarația de punere în liberă circulație, precum și a altor documente și informații de care biroul vamal are cunoștință. Amânarea determinării definitive a valorii în vamă poate fi dispusă și ca urmare a

solicitării scrise a importatorului, adresată biroului vamal, în care sunt justificate motivele pentru care se solicită această amânare.

(4) Dispoziția de amânare a determinării definitive a valorii în vamă se comunică în scris importatorului înainte de ridicarea mărfurilor din vamă.

Art.2-(1) În cazul în care s-a procedat la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, importatorul poate ridica mărfurile din vamă, cu condiția să furnizeze autorității vamale o garanție suficientă care să asigure încasarea drepturilor de import și a altor taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, corespunzătoare mărfurilor respective.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), drepturile de import și alte taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator, se încasează și se virează la bugetul de stat, iar garanția determinată potrivit prevederilor prezentei hotărâri se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalitățile de punere în liberă circulație, înainte de acordarea liberului de vamă.

Art.3-(1) În înțelesul prezentei hotărâri, termenul garanție suficientă reprezintă quantumul drepturilor de import și al altor taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă determinate de biroul vamal cu titlu provizoriu, din care se deduc drepturile de import și alte taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator și virate la bugetul de stat.

(2) Pentru determinarea cu titlu provizoriu a valorii în vamă, biroul vamal ia în considerare, după caz, următoarele elemente:

a) valoarea de tranzacție care rezultă din documentele prezentate de importator;

b) valoarea cheltuielilor care se includ în valoarea în vamă potrivit art. 8 din acord, estimată de importator pe bază de documente justificative și acceptată de biroul vamal și/sau stabilită pe baza altor informații de care biroul vamal are cunoștință;

c) orice sumă care poate fi considerată parte a plății totale efectuate sau de efectuat, ca o condiție a vânzării mărfurilor puse în liberă circulație, de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;

d) informațiile conținute în baza de date a autorității vamale.

(3) În situația în care nu există elemente concludente care pot fi luate în considerare potrivit alin. (2), biroul vamal va stabili valoarea în vamă cu titlu provizoriu, prin aplicarea succesivă a prevederilor art. 2 - 7 din acord.”

“Art.4-(1) Biroul vamal are obligația de a analiza documentele pe care importatorul trebuie să le prezinte potrivit [art. 57](#) alin. (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României și de a lua o decizie privind determinarea valorii în vamă cu titlu definitiv în termen de 30 de zile de la data comunicării acestor documente, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) - (6), când termenul se prelungește corespunzător.

(2) În situația în care biroul vamal constată necesitatea prezentării de către importator a unor documente și justificări suplimentare despre care consideră că se află în posesia importatorului sau că importatorul are calitatea de a intra în posesia acestora, le solicită acestuia în scris, în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de 10 zile de la data primirii documentelor potrivit alin. (1). În acest caz, importatorul are obligația de a prezenta documentele și justificările în termen de 30 de zile de la data comunicării, în condițiile legii, a solicitării biroului vamal, situație în care termenul pentru luarea deciziei privind determinarea cu titlu definitiv a valorii în vamă curge de la data primirii oficiale a acestor documente sau justificări.

(3) În situația în care, pentru a lua o decizie, biroul vamal constată necesitatea efectuării unui control la sediul importatorului și/sau la locul de depozitare a mărfurilor, transmite în scris această solicitare direcției regionale vamale în a cărei subordine se află, în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de 10 zile de la data primirii documentelor potrivit alin. (1) sau (2). În solicitarea adresată direcției regionale vamale, biroul vamal va motiva necesitatea efectuării controlului la sediul importatorului și/sau la locul de depozitare a mărfurilor, anexând toate documentele referitoare la operațiunea de punere în liberă circulație aflate în evidența sa, precum și la obiectivele de control.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), direcția regională vamală va analiza solicitarea biroului vamal și, în cazul în care o consideră justificată, va informa în scris atât biroul vamal, cât și importatorul și va proceda la efectuarea controlului la sediul importatorului și/sau la locul de depozitare a mărfurilor. Dacă sediul importatorului și/sau locul de depozitare a mărfurilor se află în raza de competență a altei direcții regionale vamale, solicitarea de control a biroului vamal, precum și documentele anexate la aceasta se retransmit acestei direcții în termen de 24 de ore. În acest caz termenul de luare a deciziei privind determinarea definitivă a valorii în vamă se prelungește pe durata justificată a controlului efectuat de direcția regională vamală, dar nu poate să depășească 60 de zile.

(5) În situația în care direcția regională vamală constată că pentru determinarea definitivă a valorii în vamă nu se justifică efectuarea controlului la sediul importatorului și/sau la locul de

depozitare a mărfurilor, va informa în scris biroul vamal în termen de 10 zile de la primirea solicitării.

(6) Biroul vamal și, după caz, direcția regională vamală au obligația de a lua operativ toate măsurile necesare pentru finalizarea analizei și a verificărilor care se impun în fiecare caz. Termenul maxim de luare a deciziei privind determinarea definitivă a valorii în vamă nu poate depăși în total 160 de zile de la data ridicării mărfurilor din vamă.

Art. 5-(1) Garanția se constituie în formele prevăzute la [art.215](#) și [216](#) din Legea nr. 86/2006.

(2) Garanția constituită rămâne la dispoziția autorității vamale în cadrul termenelor prevăzute la [art. 4](#).

(3) În situația în care garanția este constituită prin instrumente de decontare recunoscute ca mijloace de plată de către Trezoreria Statului, termenul de valabilitate a acestora trebuie să fie de minimum 175 de zile.

Art. 6-(1) Decizia privind determinarea definitivă a valorii în vamă este luată de biroul vamal prin întocmirea unui proces-verbal de control al valorii în vamă, care stabilește disponibilizarea sau încasarea, în totalitate ori în parte, a garanției constituite potrivit [art. 5](#) și cuprinde descrierea detaliată a motivelor ce au stat la baza măsurii. Pe baza acestui proces-verbal de control al valorii în vamă se emite decizia pentru regularizarea situației, care reprezintă titlu de creanță.

(2) Decizia pentru regularizarea situației se comunică importatorului împreună cu procesul-verbal de control al valorii în vamă, în cadrul termenelor prevăzute pentru luarea deciziei finale privind determinarea valorii în vamă. Dacă prin decizia pentru regularizarea situației se stabilește încasarea în totalitate sau în parte a garanției și aceasta a fost constituită printr-o scrisoare de garanție bancară, decizia se comunică cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a garanției. Împotriva deciziei pentru regularizarea situației se poate formula contestație potrivit prevederilor [titlului IX](#) "Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale" din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În baza deciziei pentru regularizarea situației, prin care se stabilește disponibilizarea în totalitate sau în parte a garanției, importatorul poate solicita aplicarea corespunzătoare a prevederilor [art. 221](#) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Art.7 -În scopul aplicării prevederilor prezentei hotărâri, autoritatea vamală va utiliza o bază de date în materie de evaluare ca instrument al analizei de risc."

De asemenea, speței îi sunt aplicabile și prevederile art.70, art.71 și art.74 alin.(1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al

Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, și anume:

“Art.70- Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacționare

(1) Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat, dacă este cazul.

(2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este plata totală efectuată sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

(3) Valoarea de tranzacție se aplică numai atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) nu există alte restricții privind dispunerea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător, decât cele care:

(i) sunt impuse sau solicitate prin lege sau de către autoritățile publice din Uniune;

(ii) limitează zonele geografice în care mărfurile pot fi revândute;

(iii) nu afectează în mod substanțial valoarea în vamă a mărfurilor;

(b) vânzarea sau prețul nu face obiectul condițiilor sau prestații pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat;

(c) nicio parte a profitului din nicio revânzare, dispunere sau utilizare ulterioară a mărfurilor de către cumpărător nu revine direct sau indirect vânzătorului, decât în cazul în care se poate efectua o ajustare adecvată;

(d) nu există nicio legătură între cumpărător și vânzător sau relația existentă între ei nu influențează prețul.

Articolul 71- Elemente ale valorii de tranzacție

(1) Pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul articolului 70, la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate se adaugă:

(a) elementele următoare, în măsura în care sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri:

(i) comisioanele și cheltuielile de brokeraj, cu excepția comisioanelor de cumpărare;

(ii) costul containerelor care, în scopuri vamale, sunt considerate inseparabile de mărfurile în cauză; și

(iii) costul ambalajului, care include atât manopera, cât și materialele;

(b) valoarea, alocată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii, atunci când sunt furnizate direct sau indirect de către cumpărător gratuit sau la un cost redus pentru utilizare în legătură cu fabricarea sau vânzarea la export a mărfurilor importate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

(i) materialele, componentele, piesele de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate;

(ii) unelte, vopsele, matrițe și articole similare utilizate la producerea mărfurilor importate;

(iii) materiale consumate la producerea mărfurilor importate;
și

(iv) activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe executate în altă parte decât în Uniune și necesare la producerea mărfurilor importate;

(c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile evaluate pe care cumpărătorul trebuie să le plătească fie direct, fie indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi de licență nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

(d) valoarea oricărei părți din profitul oricărei revânzări, dispuneri sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care îi revine vânzătorului direct sau indirect; și

(e) următoarele costuri, până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii:

(i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate; și

(ii) costurile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate.

(2) Orice element care se adaugă, în conformitate cu alineatul (1), la prețul efectiv plătit sau de plătit, se bazează exclusiv pe date obiective și cuantificabile.

(3) Pentru a stabili valoarea în vamă, la prețul efectiv plătit sau de plătit nu se adaugă niciun alt element în afara celor prevăzute la prezentul articol.”

„Art.74-(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea articolului 70, se trece în mod succesiv de la litera (a) la litera (d) din alineatul (2), până la prima dintre literele respective care permite determinarea acesteia.

Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alineatul (2) literele (c) și (d) se inversează la cererea declarantului.

(2) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alineatului (1) este:

(a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(c) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfuri identice sau similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal al Uniunii, totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii; sau

(d) valoarea calculată, care constă în suma:

(i) costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate;

(ii) unui quantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași natură sau tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Uniune;

(iii) costului sau valorii elementelor menționate la articolul 71 alineatul (1) litera (e).”

precum și cele ale art.140 și art.144 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“Articolul 140-Neacceptarea valorilor de tranzacție declarate [Articolul 70 alineatul (1) din cod]

(1) În cazul în care autoritățile vamale au îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă quantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la articolul 70 alineatul (1) din cod, pot solicita declarantului să furnizeze informații suplimentare.

(2) În cazul în care îndoielile lor nu sunt eliminate, autoritățile vamale pot decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu articolul 70 alineatul (1) din cod.”

“Articolul 144-Metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile (metoda „fall-back”) [Articolul 74 alineatul (3) din cod]

(1) La determinarea valorii în vamă în conformitate cu articolul 74 alineatul (3) din cod, se poate da dovadă de o flexibilitate rezonabilă în aplicarea metodelor prevăzute la articolul 70 și la articolul 74 alineatul (2) din cod. Valoarea determinată astfel se bazează, în cea mai mare măsură posibilă, pe valorile în vamă determinate anterior.

(2) Dacă nu se poate determina valoarea în vamă în conformitate cu alineatul (1), se utilizează alte metode adecvate. În

acest caz valoarea în vamă nu se determină pe baza niciunuia dintre elementele următoare:

(a) prețul de vânzare pe teritoriul vamal al Uniunii pentru mărfuri produse pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) un sistem prin care, pentru determinarea valorii în vamă, se utilizează cea mai mare dintre două valori alternative;

(c) prețul mărfurilor pe piața internă a țării exportatoare;

(d) costul de producție, altul decât valorile calculate care s-au determinat pentru mărfuri identice sau similare în conformitate cu articolul 74 alineatul (2) litera (d) din cod;

(e) prețurile pentru exportul într-o țară terță;

(f) valorile în vamă minime;

(g) valori arbitrare sau fictive.”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că:

-în data de 28.12.2018, **S.C. X S.R.L. Iași** a depus declarația vamală de punere în liberă circulație X, prin reprezentantul în vamă S.C. X S.R.L.X, pentru Bomboane de ciocolată umplute, fără alcool, tip Chocolate Mini Elegant, Chocolate Elegant, Chocolate Mini Nuga, Chocolate Nuga, Chocolate Mini 5 minute, Chocolate 5 minute, în condițiile de livrare DDP X, în valoare de S euro, cu origine declarată Republica Moldova;

-mărfurile au fost declarate în baza facturii externe nr.X, emisă de către X S.R.L. în valoare de S euro, declarației vamale de tranzit T1 X, declarației de export din Republica Moldova X, contractului comercial din data de 20.12.2018, buletinelor de analiză;

-la controlul documentar, organele vamale au constatat că valorile de tranzacție ale celor 3.732 de cutii de bomboane de ciocolată umplute, fără alcool, tip Chocolate Mini Elegant, Chocolate Elegant, Chocolate Mini Nuga, Chocolate Nuga, Chocolate Mini 5 minute, Chocolate 5 minute sunt extrem de scăzute (S euro/kg) comparativ cu cele ale unor mărfuri similare importate și cu cele existente în bazele de date ale autorității vamale (aprox. S euro/kg);

-având în vedere cele de mai sus, autoritatea vamală a procedat la amânarea determinării definitive a valorii în vamă și la determinarea valorii în vamă cu titlu provizoriu având la bază informațiile conținute în baza de date a autorității vamale;

-petenta, în vederea ridicării mărfurilor din vamă, a procedat la constituirea unei garanții în cuantum de S lei, pentru o valoare provizorie de S lei, aceasta fiind achitată cu Ordinul de plată nr.S;

-în scopul determinării valorii definitive în vamă, autoritatea vamală i-a solicitat petentei, cu adresa nr.S, mai multe documente, și anume: contractul comercial încheiat cu partenerul extern, contractul de transport, alte acorduri încheiate cu persoanele ce au legătură cu operațiunea de import efectuată, contract și poliță de asigurare a mărfurilor pe parcurs extern, documente bancare privind efectuarea plăților externe, extrasul contului în valută din care s-a efectuat plata, corespondența

comercială, acte de revânzare a mărfurilor pe piața internă, orice alt document care este în măsură să dovedească realitatea și exactitatea valorii în vamă declarate;

-în data de 19.01.2019, cu adresa nr.X, înregistrată la organul vamal sub nr.S importatorul a solicitat să se determine valoarea definitivă a valorii în vamă a bunurilor importate luând în considerare documentele anexate, la prețul de vânzare al produselor conform declarației vamale de import și restituirea garanției în quantum de S lei. Au fost anexate cererii, suplimentar documentelor aflate la declarația vamală de import următoarele documente: Contract comercial din 20.12.2018, certificat de calitate produse, oferta nr.S, factura nr.X, aviz de plată mărfuri din 27.12.2018, extras de cont cu dovada plată marfă, extras de cont furnizor-dovadă plată marfă, ordin de plată-plată garanție, declarația de import X, CMR seria X nr.X, declarația de export din Republica Moldova. În această adresă, importatorul menționează că valoarea mică a cutiilor de bomboane se datorează faptului că loturile sunt solduri, activitatea de comerț desfășurată bazându-se pe principiul de destocaj, având ca obiectiv principal achiziția de stocuri de produse de tip solduri care sunt comercializate în cantități mari și la o valoare minimă pe piață;

-la analizarea documentelor depuse, organele vamale au constatat următoarele:

a) din contractul încheiat între X S.R.L. și petentă din data de 20.12.2018 nu rezultă faptul că mărfurile sunt solduri și că acestea sunt rezultatul destocării;

b) nu se fac mențiuni privind cantitățile de marfă;

c) din avizul de plată mărfuri din data de 27.12.2018, extras de cont cu dovada plată marfă, extras de cont furnizor-dovadă plată marfă nu rezultă că a fost achitată factura nr.X, din contră, din aceste documente rezultă că a fost achitată altă factură, care nu corespunde cu factura în baza căreia a fost întocmită declarația vamală;

d) nu au fost prezentate contractul și polița de asigurare a mărfurilor pe parcurs extern;

e) nu au fost prezentate documente de revânzare a mărfii pe piața internă.

-organele vamale, prin adresa nr.X, au adus la cunoștința importatorului faptul că nu sunt elemente suficiente pentru înlăturarea suspiciunilor privind valoarea de tranzacție declarată, valoarea în vamă a mărfurilor importate fiind stabilită la S lei (S euro, respectiv Seuro/kg), formată din valoarea EXW a mărfii de S euro/kg, ajustată cu cheltuielile de transport în valoare de S euro (SUSD/km x 825 km) la cursul de schimb valutar de S lei/euro (S lei/USD) stabilit pentru luna decembrie și folosit de autoritatea vamală. Drepturile vamale datorate în vamă reprezentând TVA în cotă de 9% sunt stabilite în quantum de S lei, din care a fost plătită suma de S lei prin declarația vamală, diferența de Slei urmând a fi reținută din

garanția instituită în sumă de S lei, restul sumei garantate de S lei fiind restituită.

Nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei precum că nu se impunea stabilirea din oficiu a valorii în vamă, această decizie putând fi luată doar în situația în care valoarea nu putea fi stabilită conform art.70 din Regulamentul (UE) nr.952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, or, în cazul de față, valoarea în vamă a fost dovedită cu factura nr.X, deoarece din documentele depuse în dovedirea prețului plătit, respectiv: avizul de plată mărfuri din data de 27.12.2018, extras de cont cu dovada plată marfă, extras de cont furnizor-dovadă plată marfă nu rezultă că a fost achitată factura nr.X, din contră, din aceste documente rezultă că a fost achitată altă factură, respectiv factura nr.X, care nu corespunde cu factura în baza căreia a fost întocmită declarația vamală, astfel că petenta nu a făcut nici măcar dovada prețului efectiv plătit.

Referitor la factura proforma nr.X și la duplicatul facturii de revânzare nr.X, emisă de petentă către S.C. X S.R.L., depuse de petentă în susținerea contestației, se rețin următoarele:

- petenta a revândut cutiile cu bomboane la un preț aproximativ egal cu prețul de achiziție (preț achiziție-S euro/kg, preț revânzare-S euro/kg, fără TVA);

- revânzarea a fost efectuată către o societate care are același sediu cu contestatoarea și care au asociați din Luxemburg.

Aceste două elemente conduc la ideea că documentele prezentate au fost întocmite de petentă cu scopul de a se sustrage de la plata obligațiilor stabilite prin decizia de impunere contestată.

De asemenea, nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei precum că Biroul Vamal de Interior Timiș a stabilit din oficiu, în mod direct valoarea produselor, la suma de S lei, pe baza informațiilor conținute în baza de date a autorității vamale, și nu conform declarației vamale și documentelor doveditoare prezentate de aceasta, întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, valorile de tranzacție ale celor 3.732 cutii de bomboane sunt extrem de scăzute (S euro/kg) comparativ cu cele ale unor mărfuri similare importate și cu cele existente în bazele de date ale autorității vamale (aproximativ S euro/kg) și, mai mult decât atât, petenta nu a putut face dovada prețului efectiv plătit și a revândut cutiile cu bomboane la preț aproximativ egal cu prețul de achiziție (preț achiziție-S euro/kg, preț revânzare-S euro/kg, fără TVA).

Jurisprudența europeană prevede că:

- deși prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit pentru mărfuri reprezintă, ca regulă generală, baza de calcul al valorii în vamă, acest preț este o informație care trebuie să facă eventual obiectul unor ajustări atunci când această operațiune este necesară pentru a se evita stabilirea unei valori în vamă arbitrare sau fictive (Hotărârea din 12 decembrie 2013, Christodoulou și alții, C- 116/12, EU:C:2013:825, punctul 39);

-valoarea de tranzacție trebuie să reflecteze valoarea economică reală a unei mărfi importate și să țină seama de ansamblul elementelor acestei mărfi care prezintă valoare economică (Hotărârea din 12 decembrie 2013, Christodoulou și alții, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 40);

-deși prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit pentru mărfuri reprezintă, ca regulă generală, baza de calcul al valorii în vamă, acest preț este o informație care trebuie să facă eventual obiectul unor ajustări atunci când această operațiune este necesară pentru a se evita stabilirea unei valori în vamă arbitrare sau fictive (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2013, Christodoulou și alții, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 39, precum și jurisprudența citată);

-valoarea de tranzacție trebuie să reflecteze valoarea economică reală a unei mărfi importate și să țină seama de ansamblul elementelor acestei mărfi care prezintă valoare economică (Hotărârea din 12 decembrie 2013, Christodoulou și alții, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 40);

-autenticitatea documentelor care atestă valoarea de tranzacție a mărfurilor importate nu este elementul decisiv, ci constituie unul dintre factorii pe care autoritățile vamale trebuie să îi ia în considerare. Astfel, aceste autorități pot avea îndoieli, în pofida autenticității acestor documente, în ceea ce privește exactitatea valorii în vamă a mărfurilor importate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punctul 64).

De asemenea, în cauza C-291/15 Euro 2004 Ungaria KFT, Curtea Europeană de Justiție a confirmat că articolul 140 din Regulamentul nr.2447/2015 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei practici a autorităților vamale, conform căreia valoarea în vamă a mărfurilor importate este determinată pe baza valorii de tranzacție a mărfurilor similare, în cazul în care valoarea tranzacției declarată este considerată excesiv de scăzută în raport cu media statistică a prețurilor de achiziție verificate în contextul importului de mărfuri similare (respectiv mai mică cu 50%, a se vedea punctul 38 din hotărâre) și în pofida faptului că autoritatea vamală nu contestă și nu pune în discuție autenticitatea facturii sau a certificatului de transfer bancar eliberat pentru a stabili prețul plătit efectiv pentru mărfurile importate, fără ca importatorul să fi prezentat, ca răspuns la o cerere în acest sens din partea autorității vamale, dovezi suplimentare care să demonstreze exactitatea valorii de tranzacție declarată a mărfurilor respective.

Spețele îi sunt aplicabile și prevederile art.2 din Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă (Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994), și anume:

“Art.2

1. a) Dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor Articolului 1 valoarea

în vamă va fi valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export cu destinația aceleași țări de import și exportate în același moment sau aproape în același moment cu mărfurile de evaluat.

b) În aplicarea prezentului articol, valoarea în vamă va fi determinată utilizând valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute la același nivel comercial și sensibil în aceeași cantitate cu mărfurile de evaluat. În absența unei astfel de vânzări se va utiliza valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute la un nivel comercial diferit și/sau în cantități diferite, ajustate pentru a ține seama de diferențele pe care nivelul comercial și/sau cantitatea le-ar fi putut antrena, cu condiția ca astfel de ajustări indiferent dacă conduc la o creștere sau o diminuare a valorii să se poată baza pe elemente de probă prezentate care să stabilească clar că sunt rezonabile și exacte.”

Referitor la solicitarea petentei de recalculare a valorii în vamă a mărfurilor, se reține că, așa cum s-a arătat mai sus, aceasta a fost corect calculată de către organele vamale.

Referitor la solicitarea petentei de restituire a garanției în sumă de Sleii, achitată cu OP nr.X, aceasta rămâne fără obiect în condițiile în care contestația împotriva titlului de creanță prin care a fost individualizată această obligație de plată a fost respinsă.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele vamale au stabilit valoarea definitivă în vamă a mărfurilor importate în baza prevederilor art.74 alin.(1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, mai sus citat, astfel că, în temeiul prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. X S.R.L. Iași** pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **Sleii**.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X, emisă în baza Procesului verbal de control nr.X de către Biroul Vamal de Interior Timiș din cadrul

Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X-Direcția Regională Vamală, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **Slei**.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.